

“अपि तद्दत्तश्यामा पालिन्दीतकुलीयकेः ॥”
पालिन्दी । त्रिद्वता । इति द्विरूपकोषः ॥
(अस्याः पर्यायो यथा,—
“त्रिद्वत् श्यामाह्वयना च पालिन्दी च सुवे-
शिका ।
महरविदलाकोलकेषिका कालमेधिका ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
पालिन्दी, स्त्री, कृष्णत्रिद्वता । इत्यमरः । २।४।१०८ ॥
पाली, स्त्री, (पालि + कृष्णारादिति वा स्त्री ।)
युक्ता । रुद्रसुयोषित् । इति मेदिनी । खे, ३० ।
अश्वी । इति शब्दरत्नावली ॥ स्थाली । इति
शब्दचन्द्रिका ॥
पावकः, पुं, (पुनातीति । पू + णि प्रीथे + क्लृप् ।)
अभिः । इत्यमरः । १।३।५७ ॥ (यथा, काशी-
खण्डे ६ अध्याये ।
“अपावनानि सन्धिं वृद्धिसंसर्गतः कश्चित् ।
पावनानि भवन्त्येव तस्मात् स पावकः स्मृतः ॥”
वेदुताभिः । यथा,—
“पावकः पवमानश्च सुचिरमिच्छते त्रयः ।
निर्मलश्चः पवमानः स्यादेतदुतः पावकः स्मृतः ॥
यथासौ तपते सूर्यः सुचिरमिच्छसौ स्मृतः ॥”
इति कौर्मि १२ अध्यायः ॥
स च ब्रह्मणो मानसपुत्राद्भिमानिनामकाभ्यः
स्वाहायां जातः । यथा,—
“योऽसावदिरभौमानो स्मृतः स्वायम्भुवेऽनरे ।
ब्रह्मणो मानसः पुत्रस्तस्मात् स्वाहा यजोजनत् ॥
पावकं पवमानश्च सुचिरमिच्छते यः स्मृतः ॥”
इति मातृ ४८ अध्यायः ॥
सदाचारः । वृद्धिमत्यः । (अस्य पर्यायो यथा,
“तेजोमन्यो हविर्मन्यो ज्योतिष्को पावकोऽरविः ।
वृद्धिमन्योऽग्निमन्यश्च मधनो गणिकारिका ॥”
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)
चित्रकः । भङ्गातकः । विडङ्गः । इति मेदिनी ।
के, ११८ ॥ शोधयित्तरः । इति वैभक्तः ॥ रक्त-
चित्रकः । कुसुम्भः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (पवित्र-
कारके, त्रि । यथा, ऋग्वेदे । ३ । ३१ । २० ।
“मिहः पावकाः प्रतता अभ्यवन् ॥”)
पावकारिणिः, पुं, (पावकाय चङ्गुत्पादनार्थं
अरुत्तिरेव ।) अग्निमन्यः । इति शब्दमाता ॥
पावकिः, (पावकस्थापत्यम् । पावक + इण् ।)
कार्तिकेयः । यथा,—
“कथं तं कृत्वा पुत्रसुक्तवान् तं सुरं शुभम् ।
कथञ्च पावकिरसौ कथं वा मालानन्दनः ॥”
इति वराहपुराणम् ॥
पावनं, स्त्री, (पावयत्यनेनेति । पू + णिच् + क्लृप् ।)
जलम् । कृच्छ्रम् । इति मेदिनी । ने, ६० ॥ गोम-
यम् ॥ इति शब्दचन्द्रिका ॥ रुद्राक्षम् । कृच्छ्रम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ चित्रकम् । अध्यासः ।
प्रायश्चित्तम् । इति विश्वः ॥ (शुद्धिः । यथा,
मनुः । ११ । १७८ ।
“या सेतु पुनः प्रदुष्येत् सद्यो नोपयन्तिता ।
कृच्छ्रं चान्नाययञ्चैव तदस्याः पावनं स्मृतम् ॥”)

पावनः, पुं, (पावयतीति । पू + णिच् + क्लृप् ।)
आसः । पावकः । इति मेदिनी । ने, ६० ॥
(यथा, १।१८५ । मनुष्कोट्टीकार्यां कुल्लुकभट्टः ।
“पावनः सन्धोऽभियः श्रौतापनोदनाद्यर्थं बहुषु
देशेष्वपि विधीयते ॥”) सिद्धकः । इति विश्वः ॥
पीतशङ्कराजः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (विष्णुः ।
यथा, महाभारते । १३ । १४६ । ४५ ।
“भूतभयभवत्रायः पवनः पावनोऽनलः ॥”
“पावयतीति पावनः । भीवास्नाहावः पवत
इति श्रुतेः ॥” इति शाङ्करभाष्यम् ॥) सिद्धः ।
पवित्रे पावयतिरि च, त्रि । इति हेमचन्द्रः ॥
(यथा, रघुः । १६ । ५३ ।
“स त्वनेकवनिता सखीरुपि सन्
पावनीमनवलोक्थ सन्ततिम् ।
वैद्ययत्नपरिभाविनं गदं
न प्रदीप इव वायुमल्यगात् ॥”)
पावनध्वनिः, पुं, (पावनः पवित्रजनको ध्वनि-
यस्य ।) शब्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (पावनी-
ध्वनिरिति विग्रहे ।) पवित्रशब्दः ॥
पावनी, स्त्री, (पावयत्यनेनेति । पू + णिच् +
क्लृप् + स्त्री ।) हरीतकी । इति विश्वः ॥
तुलसी । गौः । इति राजनिर्घण्टः । गङ्गा ।
यथा, शङ्कराचार्यकृतगङ्गाष्टके ।
“ब्रह्माखं खण्डयन्ती हरशिरसि जटावज्जि-
सुहासयन्ती
खलोकादापतन्ती कनकगिरिशुद्धागच्छशैलात्
खलन्ती ।
शौचीपृष्ठे सुठन्ती दुरितचयचन्दनैर्भरं भर्तु-
चयन्ती
पाथोधिं पूरयन्ती सुरनगरसदितुपावनी नः
पुनातु ॥”
(इयम् गङ्गाया अंशविशेषः । यथा, मातृ ॥
१२० । ३६—४१ ।
“ततो विसर्ज्यामास संरुद्धां खेन तेजसा ।
नदीं भगीरथस्थां तपसोऽग्रेण तोषितः ।
ततो विसर्ज्यामास सप्त खोतासि गङ्गायाः ॥
त्रौषि प्राचीमभिसुखं प्रतीचीं त्रीण्यथैव तु ।
खोतासि त्रिपथगायास्तु प्रथमपथं सप्तधा ॥
गङ्गिणी ज्वादिनी चैव पावनी चैव प्राच्यगा ।
सीता चक्षुश्च सिन्धुश्च तिस्रस्ता वै प्रतीच्यगाः ॥
सप्तमी त्वगुगा तासां दक्षिणेन भगीरथम् ।
तस्माद् भगीरथी सा वै प्रविष्टा दक्षिणो-
दधिम् ॥”
शाकट्टीपथ्य नदीविशेषः । यथा, मत्स्यपुराणे ।
१२१ । ३१ ।
“नन्दा च पावनी चैव तृतीया परिकीर्तिता ॥”
पाशः, पुं, (पश्यते न्यथेतनेनेति । पश + घञ् ।)
शब्दभेदः । इति शब्दरत्नावली ॥ (वैश्वान्य-
वनधनुर्वेदीकपाशलक्षणं यथा,—
“पाशः सुहृत्पावयवो लौहधातुस्त्रिकोणवान् ।
प्रादेशपरिधिः सीसगुलिकाभरणाक्षितः ॥”
आग्नेयधनुर्वेदीकलक्षणं यथा,—

“दशहृत्तो भवेत् पाशो वृत्तः करमुखस्तथा ।
गुणकार्पांसमुज्जानामकैस्त्रायवचर्म्मणाम् ॥
अन्धेषां सुदृष्टानाञ्च सुकृतं परिवेष्टितम् ।
तथा त्रिंशत्सप्तं पाशं बुधः कुर्व्यात्सुवर्णितम् ॥”
अस्य क्रियादिकं यथा,—
“कर्त्तव्यं शिचकैस्त्रय स्थानं कलासु वै सदा ।
वामहस्तन संयुज्य दक्षिणेनोदरेततः ॥
कुण्डलस्याक्षतिं कृत्वा आभ्येकं मक्षकोपरि ।
क्षिपेत्— ॥”
“वक्षिते च नृते चैव तथा प्रव्रजितेषु च ।
समयोगविधिं ज्ञात्वा प्रयुञ्जीत सुप्रक्षितः ॥
विजिला तु यथान्यायं ततो बन्धं समाचरेत् ।
कक्षां बद्धा ततः खड्गं वामपार्श्वे वलनितम् ॥
दृष्टं विग्रह्य वामेन निष्कर्षेद्दक्षिणेन च ॥”
अन्यत्र ।
“परावृत्तमपावृत्तं गृहीतं लघुसंक्षितम् ।
ऊर्ध्वक्षिप्रमधःक्षिप्रं सन्धारितविधारितम् ॥
श्लेनपातं गजपातं ग्राह्याह्वां तथैव च ।
एवमेकादशविधा ज्ञेयाः पाशविधारणाः ॥”
वैश्वान्यनोक्तक्रिया यथा,—
“प्रसारणं वेष्टनञ्च कर्त्तव्येति तै त्रयः ।
बोगाः पाशाश्चिता षोडशे पाशाः सुदसमा-
श्चिताः ॥”
अन्यत्र ।
“ऋज्वायतं विशालञ्च त्रिंशकम्भामितमेव च ।
पञ्च कर्म्मविनिर्दिष्टं अस्ति पाशे महात्मभिः ॥”
कचान्ते सन्दर्हायः । (यथा, माघे । ७ । ६२ ।
“अथशिरसिजपाशपातभारा-
दिव नितरां नतिमद्भिर्बभूवुः ॥”)
कर्णान्ते शोभनार्थः । क्वाचान्ते निन्दार्थः ।
पश्चाद्विन्मनरज्जादि । इति विश्वः ॥ (यथा,
महाभारते । ५ । ६४ । १ ।
“शकुनीनामिहायां पाशं भूमावयोजयत् ।
कश्चिच्छाकुनिकस्तात् पूर्वेषामिति शुश्रुम् ॥”
योगविशेषः । यथा, ज्योतिषे ।
“यदा राशिपञ्चके सन्न गृहा भवन्ति तदा
पाशाख्ययोगो भवति ॥” पारिभाषिकपाशो
यथा, कुलाचार्ये १ उक्तासे ।
“एषा शङ्का भयं लज्जा जुगुप्सा चैति पञ्चमी ।
कुलं शीलं तथा जातिरदौ पाशाः प्रकी-
र्त्तिताः ॥”
खण्डेऽस्य दर्शनफलं यथा,—
“कार्पांसमस्त्राश्रिकपाशमूलं
चक्रञ्च पाशन्वयथा प्रपश्येत् ।
तस्यापहं रोगधनक्षयं वा
रोगी स्मृतिं वा सनुतेऽतिकष्टम् ॥”
इति हारीते द्वितीये स्थाने द्वितीयेऽध्याये ॥
पाशकः, पुं, (पाशयति पीडयतीति । पश + णिच् +
क्लृप् ।) दूतविशेषः । पाशा इति भाषा ।
सत्पर्यायः । अक्षः २ देवनः ३ । इत्यमरः ।
२ । १० । ४५ ॥ सारिः ४ शारिः ५ सारः
शारः ७ पाशः ८ । इति शब्दरत्नावली ॥